

Paneldiscussie

'We zijn al ver, maar ... we zijn er nog niet'

Tijdens de afsluitende paneldiscussie onder leiding van Ruben Vanderlinde, onderzoeker aan de Universiteit Gent, blikken vijf experts terug én vooruit. Wat viel hen op deze middag? En: welke ambities voor praktijkgericht onderzoek in de school zijn het waard om te worden waargemaakt?

Het woord is aan ...

- Johan van Braak, hoogleraar Onderwijskunde, Universiteit Gent.
- Wilfried Admiraal, hoogleraar Onderwijskunde ICLON, Universiteit Leiden.
- Monique Volman, hoogleraar Onderwijskunde aan de UvA.
- Eva van Cooten, senior beleidsadviseur, VO-raad.
- Marie-José van der Voort, docentonderzoeker en schoolopleider Da Vinci College Leiden.

Dialogoinstrument

"De boodschap tijdens mijn workshop?", vraagt Wilfried Admiraal. "Dat het een succesfactor en tegelijkertijd bedenking is om *alle* onderwijsgevenden onderzoekstaken uit te laten voeren. Niet altijd, wel allemaal." Monique Volman vond het interessant te horen hoe juist een paar goede docent-onderzoekers in de school het verschil kunnen maken. "Zeker als de schoolleider maximale ondersteuning biedt. Wat me opviel, was dat praktijkgericht onderzoek een ideaal dialogoinstrument kan zijn. Het leidt tot andere, betere gesprekken." Marie-José van der Voort vond de koppeling tussen onderzoekende studenten en docenten een mooie gedachte, terwijl Johan van Braak in zijn workshop een treffend voorbeeld zag van 'de juiste mensen en voldoende middelen'. "Interessant was ook de discussie over een gemeenschappelijke taal: wat houdt onderzoek nu eigenlijk in?" Eva van Cooten ten slotte had geleerd dat een professionele leergemeenschap meer is dan met elkaar samenwerken, de dingen anders organiseren. "Ik heb drie praktijkvoorbeelden voorbij zien komen waarbij het team het onderzoek zelf initieerde en de schoolleiding faciliteerde."

Onderzoekende houding

Op de vraag van Vanderlinde wat ze van het idee vinden om 'alle docenten onderzoekende taken te geven', antwoordt Volman: "Een onderzoekende *houding* is voor iedere professional belangrijk. Maar dat is wat anders dan dat iedere docent onderzoeker wordt." Admiraal: "Je hebt ook te maken met verschil in *soort* onderzoek. Voor beleidsonderzoek heb je onderzoekers. Onderzoek naar onderwijsontwikkeling en -kwaliteit zou je aan docenten kunnen overlaten." "Alle docenten onderzoek laten doen is een interessante gedachte", reageert iemand in de zaal. "Al is het alleen al omdat het een positief effect kan hebben op het slagingspercentage van pabo-studenten en de begeleiding van de docent in opleiding vanuit de school."

Gemeenschappelijke taal

Welke ambities voor praktijkgericht onderzoek in de school zijn het waard om te worden waargemaakt? Van der Voort: "Mijn ambitie is om onderzoek verder de school in te brengen, via studenten op de docentenopleidingen en een aantal betrokken docenten. Zo maak je onderzoek gangbaarder." "Ik hoop dat we over vijf jaar weer een symposium organiseren, dan over de bijdrage van praktijkgericht onderzoek bij het verbinden en verduurzamen van – wetenschappelijke – kennis binnen de scholen."

“Mijn ambitie is om een vergelijkbaar debat over de relatie onderzoek en praktijk in Vlaanderen te openen”, aldus Van Braak. “Praktijkgericht onderzoek moet hoger op de agenda van *alle* scholen”, betoogt Van Cooten. “Het past bij de ontwikkeling van de school, brengt structuur tussen scholen en onderzoeksinstellingen en nodigt uit tot meer kennis vergaren en delen.”

Het laatste woord is uiteindelijk aan Wouter Schenke. “Wat ik meeneem van deze middag is dat het goed is om ideeën te delen, elkaar te versterken. Ook ik voel veel voor het creëren van een gemeenschappelijke taal, zodat onderzoek hopelijk op alle niveaus een plaats krijgt in de school. We zijn al ver, maar ... we zijn er nog niet!”